

D O T E K

Informace pro farnost Vlašim

Leden 2020

Náklady na vydání 8 Kč

**Moje oči uviděly tvou spásu,
kterou jsi připravil pro všechny národy:
světlo k osvícení pohanům,
a k slávě tvého izraelského lidu.**

Dnešní den se připravoval po mnohá staletí a čeká na nás

Věříme sice v Boží prozřetelnost, ale žijeme, jako bychom věřili v náhodu. Odtud pocházejí mnohé nesrovnalosti v našem životě, naše zmatky či chybná pasivita. Děláme denně mnoho věcí, které jsme si sami nevybrali: někým jiným zadaná práce, nutné kontakty, anonymní klienti, nezáživné služební cesty. A přitom přemýšlíme, jak užitečněji bychom náš život mohli žít.

A přece každé ráno dostáváme z Boží ruky celý náš den. Bůh nám dává den, který pro nás připravil. Není v něm ničeho příliš mnoho ani příliš málo, nic bezvýznamného ani zbytečného. Tento den, který máme prožít, je jeho mistrovským dílem. Ale my na něj pohlížíme jen jako na jednu stránku z kalendáře, označenou číslovkou, měsícem a rokem. Bereme ho na lehkou váhu jen jako list papíru.

Kdybychom mohli prozkoumat svět a vidět, jak se dnešní den připravoval a vznikal v hlubinách staletí, možná by nám došlo, jak důležitý je jeden každý lidský den. Je totiž kouskem Božího království, epizodou, v níž je vše připraveno, ale čeká na nás, aby se mohla odehrát.

O Božím království Ježíš řekl, že není hříčkou náhody. Má svá pravidla podobně jako růst pšenice. Patří k němu jistá námaha, podobná námaze rozséváče, správce, stavitele nebo krále, který se vydává do války. Je třeba vykonat tuto práci, prožít dnešní den, nenechat ho jen plynout nebo se jen tvářit, že ho žijeme. Prožít ho celou svou bytostí — všemi svými silami, celým srdcem.

Růst Božího království však nezpůsobí žádný lidský důmysl — na to je příliš malý. Nestačí na to ani naše síly. Jsme ale obdařeni mocí, která překonává tento svět; vírou, která přenáší hory; nadějí, která překonává i nemožné; láskou, která zapaluje zemi. Každá minuta našeho dne, ať ji prožíváme kdekoli a při jakékoli činnosti, umožňuje Kristu žít v nás mezi lidmi.

Podle knížky: Madeleine Delbrelová, Člověk mezi vírou a ateismem

Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání... (Mt 3, 7–8)

Slova Jana Křtitele rozhodně nejsou jakýmsi doporučením, jak správně zpytovat svědomí a vyznat svoje viny. Je to burácení – ba přímo výstraha pro ty, kteří si myslí, že pokání je jakési ledabylé zahlazení nepravostí.

Jan vidí do srdce přicházejících farizeů a varuje je, neboť by se nejraději skutečné kajcnosti vyhnuli. Nazývá je plemenem zmijím, a to není zrovna lichotka. Varuje, že s takovými bude tvrdě naloženo! (Mt 3,10) Toto varování platí i pro nás. Ne proto, abychom se před Bohem třásli strachy, ale abychom brali vážně své chování a přístup k Božím věcem. A pokání je Boží věc, protože ho člověk může konat pouze v kontextu s vírou, že má smysl dívat se do nejskrytějších hlubin duše, vyznávat své hříchy, činit nápravu a jakákoli snaha jít „zkratkou“, vyhnout se jádru věci a své svědomí umlčet, není k ničemu. K takovému chování člověk bez víry nemá důvod a bude se chovat přesně naopak – svoji vinu nikdy nepřizná a své svědomí umlčí argumenty, že všechno, co udělal, bylo nutné, a tudíž i správné. Toto hrozí i těm, kteří jsou naoko Bohu blízko. Jan Křtitel to dobře ví, proto ta tvrdá slova. Pokání je vážná věc, neboť v něm člověk soudí sám sebe, aby ho neodsoudil Bůh... Otcové doporučují, aby kající slzy nikdy nevyschly, protože Bůh nenaslouchá těm, kteří pokání nečiní....

Měly by to být vlastně slzy radosti nad velikostí Božího milosrdenství. Nad tím, že i mně, hříšníkov, bylo odpuštěno a můžu se napravit. Nemá to nic společného se škodlivým smutkem, který není spásenosný. Ten může vést k nechuti zpytovat své svědomí a nakonec se i zpovídat. Odsoudit sám sebe a upřímně vyznat svoje hříchy může člověk jedině tehdy, cítí-li se Bohem milován. Plody pokání pak budou vykazovat Boží stopy a těmi je milost, která nás vrací do života. Přesně to zakusili obyvatelé Ninive, když uposlechli výzvu proroka, přiznali svoji vinu, oblékli se do žínice, postili se a prosili Boha za odpuštění. V jejich chování je vlastně celý návod, jak správně k pokání přistupovat – vzít ho vážně, nic neodkládat a použít správné prostředky. Plodem této kajcnosti tak byla záchrana celého města. A o to nám jde. Zachránit se! Zachránit svou duši pro

věčnost, radovat se z Boží milosti a získat vnitřní klid, po kterém tolik toužíme.

Přestože slovo pokání nepatří v dnešním světě k těm oblíbeným, mnozí by ho nejraději vyškrtli a nahradili pojmem „zdravé sebezpoznavání“, pro ty, kteří berou svůj život s Bohem vážně, je a zůstane součástí života, a to v každém věku i stavu. V mládí, abychom zvládli tíži života a problémů, ve stáří, abychom se zbavovali zlovyků a špatných návyků.

Co všechno může Duch svatý činit v duši člověka, pokud mu to dovolíme, ba přímo po tom toužíme, vyjadřuje krásně píseň z Kancionálu Přijď, ó Duchu přesvatý. Ten je především Božským Utěшитelem, dárce pokoj, který v nás nevzbuzuje pocit vlastní důležitosti, ale zasévá skutečný vnitřní klid a pokoj. Pokud ho skutečně dosáhneme a jsme schopni si ho udržet, nepřipraví nás o něj žádná vnější skutečnost, tedy zjištění, že se mně dnes nic nedaří, lidé se na mě neusmívají, věci v mém životě nejdu podle mých představ a kamarád mě naštval... Vnitřní klid a radost ale neznamena, že musíme chodit neustále „vysmátí“. To by mohla být jen vnější maska, projev ducha opačného, jehož plodem je duchovní kýč. Je to napodobenina, tedy něco, co se tváří jako duchovní, a ve skutečnosti není. V takovém případě bychom nevydávali svědectví o Kristu, ale dělali mu jen trapnou reklamu.

Úsilí o zachování vnitřního klidu a pokoje je celoživotní úkol. Je to neustálý vnitřní boj, ve kterém neexistuje příměří. Zlé myšlenky na nás nikdy nepřestanou útočit, a pokud je nepotlačíme, mohou nás hned po ránu připravit o to nejcennější, co nám nabízí Duch svatý. Budeme-li ho ale neustále prosit o pomoc s neochvějnou touhou, aby naplnil naše duše svým pokojem, pak to jistě učiní a naše kajícnost ponese plody, které po nás Jan Křtitel žádá... Sestup na nás Duchu svatý, zapal v srdcích plamen svůj a náš rozum tmou zajatý světlem shůry osvēcuj...

JAROSLAVA TEINEROVÁ

Ze života farnosti

Výsledky vlašimského sčítání účastníků bohoslužeb

Na podzim 2019 proběhlo v České republice sčítání účastníků katolických bohoslužeb. Dříve, než jsme sčítací lístky odeslali na arcibiskupství, zaznamenali jsme za vlašimskou farnost údaje z nich včetně informace o tom, při které bohoslužbě byl který z nich sebrán (v příslušném týdnu se shodou okolností konala bohoslužba i ve Vracovicích, i v Domově seniorů ve Vlašimi). Celkový počet účastníků bohoslužeb byl 503.

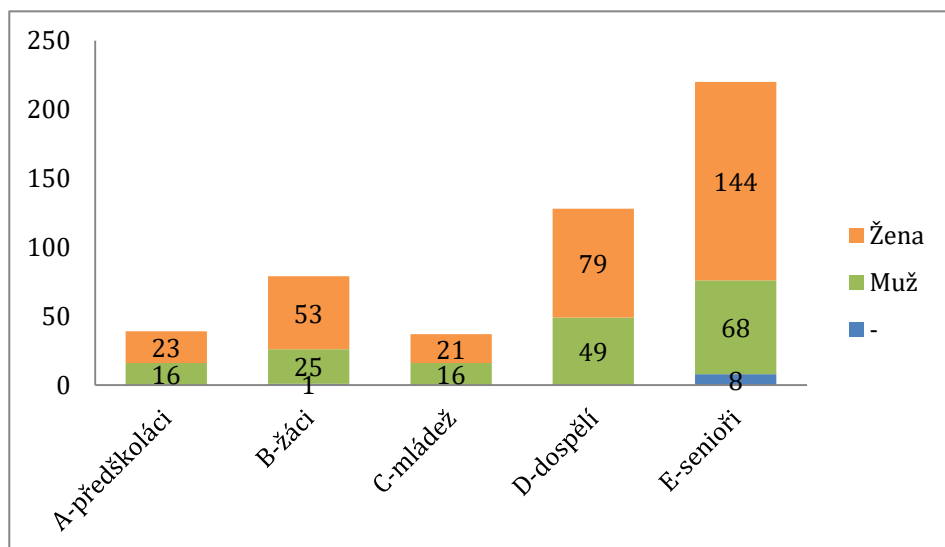
Pro statistické účely jsme účastníky rozdělili do věkových kategorií takto: A-předškoláci: 0–6 let; B-žáci: 7–14 let; C-mládež: 15–25 let; D-dospělí: 26–60 let; a dále E-senioři.

Ze zaznamenaných údajů jsme vytvořili několik grafů, typicky podle měřených veličin (těmi byly věk, pohlaví, zda je respondent ekonomicky aktivní a které bohoslužby se zúčastnil).

Veličina zachycená v grafu je patrna z názvu grafu, její hodnoty pak z příslušné legendy. Tato veličina je vynesena na svislou osu a na vodorovné ose jsou věkové kategorie účastníků. Výjimkou je graf *Věk účastníků mší*, kde je zachycena věková struktura účastníků jednotlivých mší. U některých grafů jsou zobrazeny absolutní hodnoty, tedy počty respondentů; u ostatních hodnoty procentuální, tedy poměr respondentů daného věku nabývajících v měřené veličině danou hodnotu k počtu všech respondentů daného věku. U každé hodnoty je přímo v grafu uveden počet respondentů, kteří jí nabývají. Grafy jsme stručně okomentovali.

Pro některá porovnání jsme použili i data o současné populaci v České republice ze stránek Českého statistického úřadu (<https://www.czso.cz/staticke/animgraf/cz/>). Jsme si ovšem vědomi toho, že data zachycují situaci v celé republice, nikoli ve Vlašimi, což může být zdrojem nepřesností. Rovněž by mohlo být zajímavé porovnat vlašimská data o účastnících bohoslužeb s daty diecézními nebo republikovými, ta však dosud nejsou k dispozici.

Pohlaví

Z grafu *Pohlaví* je patrné nejen zastoupení jednotlivých pohlaví, ale i absolutní počty účastníků v jednotlivých věkových kategoriích.

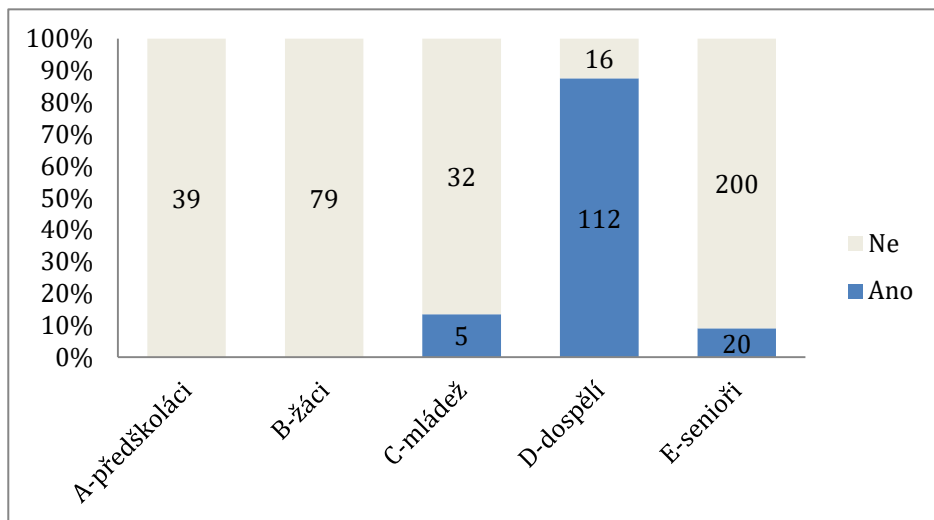
Následující tabulka zachycuje rozdělení celé české populace versus rozdělení návštěvníků bohoslužeb ve vlašimské farnosti podle věkových kategorií.

	Předškoláci	Žáci	Mládež	Dospělí	Senioři
Celá populace	7,4 %	8,5 %	10,3 %	49,1 %	24,8 %
Vlašimské bohoslužby	7,8 %	15,7 %	7,4 %	25,4 %	43,7 %

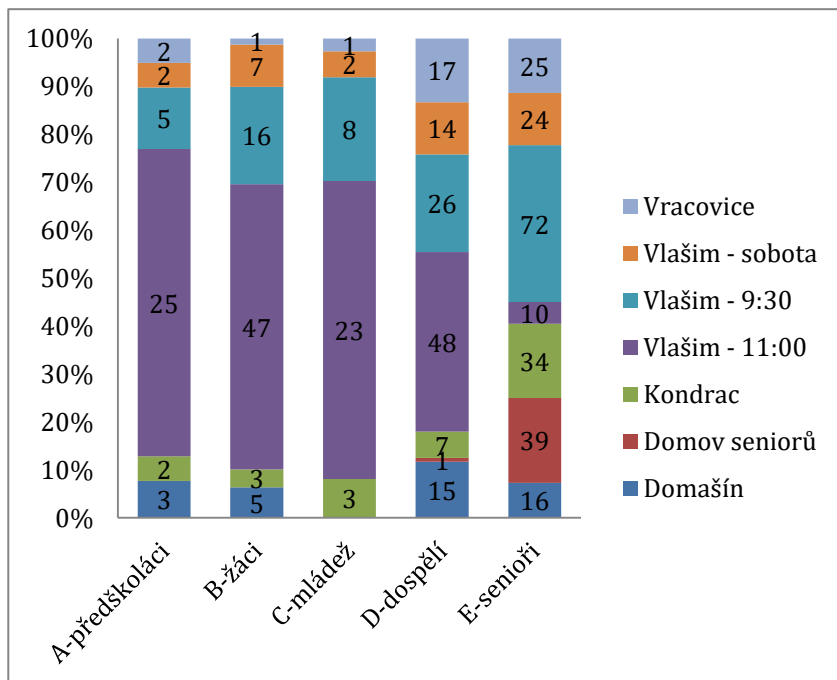
Senioři a žáci jsou tedy skupinami, které se účastní bohoslužeb více; naopak mládež a dospělí méně.

Za poznámku stojí i poměr mužů a žen: u účastníků bohoslužeb je v každé věkové kategorii (mnohde výrazně) více mužů než žen, ale v celé populaci je až do 57 let věku více mužů než žen. Stálo by tedy zato položit si otázku, proč se ženy více účastní bohoslužeb než muži.

Ekonomická aktivita

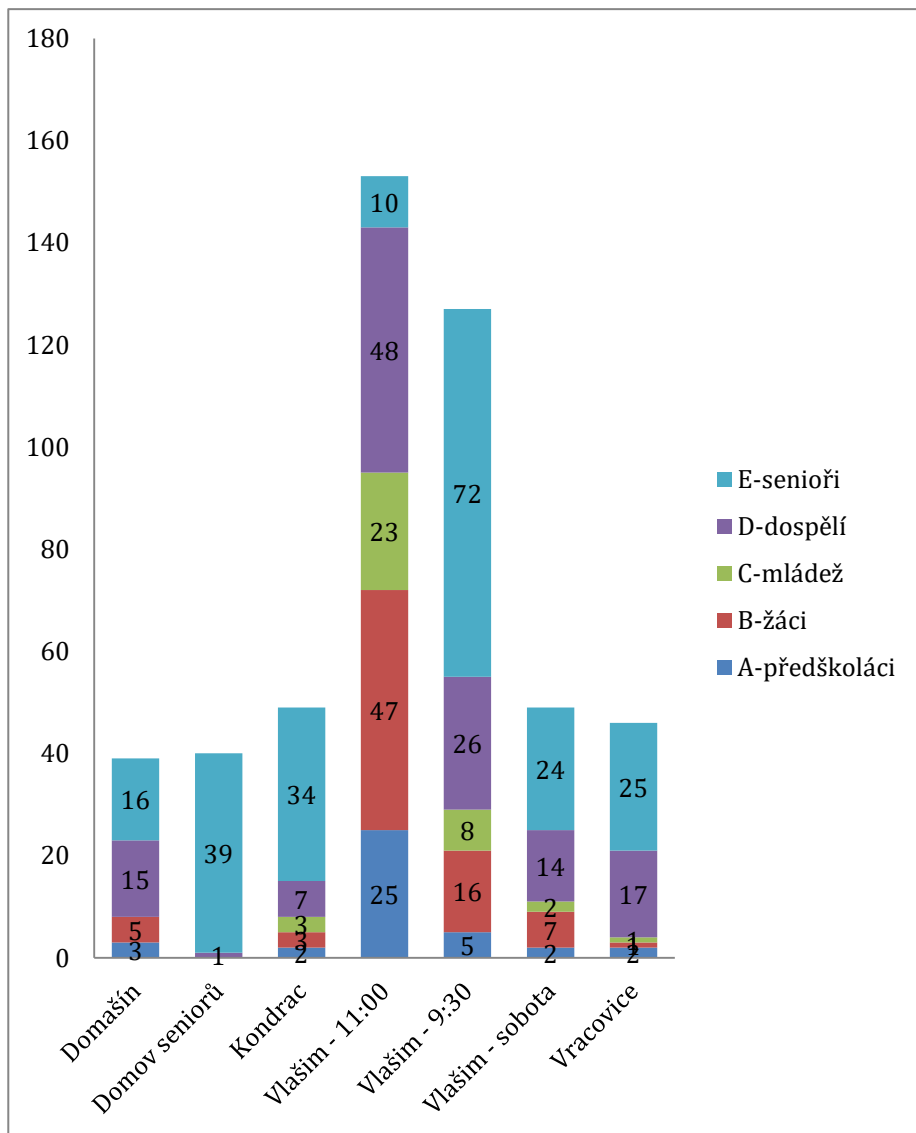

Preference mší

Z grafu *Preference mší* je patrné, že co se týká mší ve farním kostele, mladší ročníky preferují nedělní bohoslužbu v 11 h. Z podrobnějších dat, zde neuvedených, plyne, že tato tzv. „dětská mše“, správněji „mše pro rodiny s dětmi“, je nejoblíbenější volbou účastníků až do 60 let věku, kdy už lze předpokládat, že jejich případné děti odešly z domova.

Věk účastníků mší

Na grafu *Věk účastníků mší* jsou kromě věkové struktury patrné i absolutní počty účastníků jednotlivých bohoslužeb. Nejpestřejší zastoupení mají věkové kategorie na vlašimské mši v 11 h; naopak nejmonotónnější zastoupení je (vyjma očekávatelného Domova seniorů) na vlašimské mši v 9:30.

Taneční večírek farnosti

V pátek 21. února 2020 od 19:30 se v prostorách podniku „Na vývoji“ uskuteční druhý taneční večírek farnosti. K tanci a poslechu bude hrát kapela Profil a plánuje se doprovodný program. Místenky jsou k dostání od 19. ledna za 170 Kč u Michala Rybníčka (michalryb@post.cz, tel. 604 279 870). Je zároveň možné rezervovat si večeři: kuřecí řízek s bramborovým salátem, vepřové soté s rýží nebo zeleninový salát s grilovaným hermelínem; každé jídlo stojí 150 Kč.

Při večírku uspořádáme tombolu, jejíž výnos bude věnován na rekonstrukci Komunitního centra Charity Vlašim. Prosíme proto vás, kteří byste chtěli něčím přispět, abyste kontaktovali Barboru Fuksovou, e-mail fuksovabarbora@seznam.cz, tel. 608 825 557. Kromě hmotných darů můžete nabídnout i poukazy na společný zážitek, např. oběd u vás, společný výlet nebo představení vašeho koníčku.

Ohlédnutí za manželskou duchovní obnovou

O víkendu 18.–19. 1. 2020 se konala tradiční, v pořadí již 19. manželská duchovní obnova. Po několikáté probíhala ve farní besídce, na faře a v charitní klubovně.

Jako každý rok jsou manželé pozváni na dvě sobotní přednášky a jednu nedělní. V letošním roce manželé Karmazínovi vybrali téma z evangelia podle sv. Jana (14,1): „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne...“

Po zahajovacím slovu a modlitbě zazněla překrásná úvodní přednáška pana kaplana Václava Revendy. Mohli jsme se něco dozvědět o manželství jako svátosti, zavzpomínat a porovnat, jak se naše manželství proměnila, kam se až posunula po dobu trvání. A posoudit, kde se právě nachází náš vzájemný vztah v současné době. Možná se také snažit hledat návod, jak zapracovat na vylepšení naší společné cesty. Také nás pan kaplan povzbudil, že na nic nejsme sami, pokud budeme věřit Kristu a důvěřovat jako partneři sobě navzájem. Potom jsme byli rozděleni do šesti skupinek, asi po čtyřech párech, kde jsme měli za úkol se nad podněty přednášky zamýšlet a odpovídat také na otázky, pro náš vztah nejdůležitější.

Po polední přestávce a dobrém obědě jsme pokračovali druhou přednáškou na téma Pozornosti – doteky lásky, kterou si pro nás připravili manželé Müllerovi z Kralup nad Vltavou. Krásně nám připomněli, jakými jazyky lásky si máme prokazovat pozornosti. Pak matematicky a zároveň graficky humorně znázornili, jak se rychle v čase vytrácí např. vděčnost za projevený skutek lásky nebo věnovaný dárek. V následné skupince jsme si pak vyhodnocovali, jakým jazykem lásky mluvím já, který je pro mne nejpotřebnější nejsrozumitelnější a naopak, kterým jazykem lásky mluví můj partner. Vyvrcholením celého dne byla asi hodinová adorace a mše svatá. Při homilii mluvil pan kaplan o povolání k manželství jako ke službě, oběti a úkolu přivést své děti ke Kristu. Obnovením manželských slibů jsme zas vykročili povzbuzeni na další cestu společným životem. K tomu byl každý pár obdarován knížkou a ženy růží. Po skončení mše svaté následovala večeře v besídce a společný večer se vzájemným sdílením.

V neděli ráno jsme se opět sešli na velmi zábavně přednesené nebo spíše zahrané přednášce s názvem Zajímám Tě vůbec? Rozumíš mi, co Ti říkám? Manželé Novákovi podali krásné ztvárnění manželské komunikace, kde jsme se snad všichni alespoň v něčem poznali. Zajímavé bylo, že si ve vzájemné komunikaci nenasloucháme, plně nerozumíme, co nám druhý říká, slyšíme něco jiného...Jsme často jeden pro druhého tajemstvím. Ve skupinkách jsme se potom zamýšleli, z jaké pozice jeden ke druhému hovoříme, zda jako rodič, dospělý nebo dítě a naopak, jak jsme oslovováni partnerem my.

Letošní obnova manželů se opět vydařila ke spokojenosti všech. Svědčila o tom návštěvnost obou dnů, takže málem v besídce nestačily židle. Byly zastoupeny manželské páry napříč všemi generacemi od prarodičů, manželů s velkými i malými dětmi i manželů skutečně služebně nejmladších, kteří se brali teprve loni. Dík patří především Evě a Karlovi Karmazínovým za to, že v organizaci duchovních obnov stále vytrvale pokračují. Dále našim kněžím za duchovní servis a doprovázení, všem pomáhajícím, kteří přiložili ruce k dílu a Františkovi Karmazínovi za hlídání malých dětí po oba dva dny. A nakonec všem zúčastněným za otevřenost, krásnou atmosféru i úsilí naše vztahy v manželství vylepšovat. Že to nebyla ztráta času, o tom svědčí snad i přání sejít se příští rok znovu na obnově jubilejní – dvacáté.

LENKA FARIONOVÁ – ÚČASTNICE

Charita Vlašim

Program únor 2020

4. 2. – úterý – 14:00 – Klub trénování paměti

místo: Klubovna Charity Vlašim

6. 2. – čtvrtek – 14:00 – Klub seniorů – film Život je krásný

místo: Klubovna Charity Vlašim

10. 2. – pondělí – 14:00 – Klub seniorů – korálkování

místo: Klubovna Charity Vlašim

11. 2. – úterý – 14:00 – Klub trénování paměti

místo: Klubovna Charity Vlašim

13. 2. – čtvrtek – 14:00 – Setkání neformálních pečujících a nejen jich + přednáška: Co potřebuje člověk na lůžku? – přednáší: P. Jan Böhm

místo: Klubovna Charity Vlašim

13. 2. – čtvrtek – 17:30 – Přednáška PhDr. Marka Příhody, Ph.D.

téma: Ukrajina od Oranžové revoluce k Majdanu

místo: Klubovna Charity Vlašim

18. 2. – úterý – 14:00 – Klub trénování paměti

místo: Klubovna Charity Vlašim,

19. 2. – středa – 13:30 – U3V – Optické, akustické a elektrické jevy v atmosféře

místo: Klubovna Charity Vlašim, Na Valech 322, Vlašim

20. 2. – čtvrtek – 14:00 – Klub seniorů – Pohodová výtvarka

místo: Klubovna Charity Vlašim

23. 2. – neděle – 14:00 – Kurz výroby pralinek

místo: Klubovna Charity Vlašim

25. 2. – úterý – 14:00 – Klub trénování paměti

místo: Klubovna Charity Vlašim

27. 2. – čtvrtek – 14:00 – Klub seniorů – korálkování

místo: Klubovna Charity Vlašim

27. 2. – čtvrtek – 19:00 – Folková klubovna – Dagmar Voňková

místo: Klubovna Charity Vlašim

Změna programu vyhrazena

Aktuální informace naleznete na internetu – www.vlasim.charita.cz

nebo se informujte na tel. č. 739 580 363, 736 472 794

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč